

Cap objecte té gènere

Eli, Sandra i Marc

Vet aquí una vegada, ja fa molts anys, a una escola de Girona, hi havia una noia que es deia Laura. La Laura era molt amable i esportista. Un dia a l'escola, com un altre qualsevol, la Laura volia jugar a futbol amb els nens.

-Hola, puc jugar?-va dir la Laura.

-No, perquè ets nena- va dir un nen.

A la Laura no li va agradar que no li deixessin jugar i es va posar molt trista. Més tard, va arribar un altre noi i va demanar si podia jugar a futbol amb aquells nens que no van deixar jugar a la Laura.

-Hola, puc jugar?- va preguntar un altre noi.

-Sí –li van contestar els altres nois.

-Vosaltres que penseu d'això?

Lavors, la Laura va veure a un nen que es deia Joan que li agradava el color lila. Portava una dessuadora lila i això va provocar les rialles d'un grup de noies. S'estaven rient d'ell per portar una peça de roba. Diuen que el lila és de nenes, però el color té gènere?

La Laura quan va veure que en Joan estava trist i va anar a parlar amb ell perquè no volia que ningú es sentís com ella.

-Què et passa?-Li va dir la Laura.

-Que per portar una dessuadora lila s'han rigut de mi.-Va dir en Joan.

-I a tu què et passa?- Va preguntar en Joan al veure que també estava trista.

-Que aquells nens no em deixen jugar a futbol per ser nena -Va respondre la Laura.

A continuació, en Joan i la Laura van anar a parlar amb les noies. En Joan li va dir a les noies:

-Per què us rieu de mi per portar una dessuadora lila si la teva amiga té una camiseta blava i l'altre negra?

-És veritat. -Va dir una noia.

I després van parlar amb els nens i els hi van donar una lliçó.

I al final tots van acceptar com és cadascú.

Catacric-catacrac aquest conte s'ha acabat.

FI